

Barcelona, 11 febrer del 1962

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Estimat fill:

La teva carta del dia 29 de gener, vaig tenir-la, ^{amb l'esperança} ~~com l'esperança~~ va, el dillins passat. No pateixis: des de que prenguerem la decisió d'aconsellar-te el retorn, s'acabaren els nostres neguits i ara només pensem en les dificultats que puguis haver de superar per arranjar els papers. El pitjor de tot són els dubtes, les indecisions, l'acoquinament. Superats aquests defectes, ens sentim forts per a afrontar tots els entrebancs que puguin presentar-se, i posat que ja els tenim previstos i més o menys determinada la manera de salvar-los, hem recobrat l'esperança i l'il·lusió de poguer-vos abraçar en un termini més o menys breu. Cor fort, doncs, i endavant; no defalleixis, no et deixis acovardir per res. Dedica tots els esforços a possibilitar l'empresa, per a que puguis dur-la a terme en el menys temps possible i en les millors condicions. Déu ens ajudarà.

No es necessari reblar el clau sobre les possibilitats de feina, perquè en tindràs tanta com en puguis fer. Aquesta setmana he visitat l'estudi d'un col·laborador nostre, i m'he quedat sorprès del que, en cosa de dos o tres anys, ha prosperat. Ocupa dos grans pisos en un edifici modern de la Diagonal xamfrà Passeig de Sant Joan, cara al monument de Mossèn Cinto. (deu pagar de sis a vuit mil pessetes de lloguer al més). La instal·lació respon al gust modern actual, però és molt més important encara el seu equip de treball, en quantitat i qualitat. Està especialitzat en dibuix publicitari, combinat amb la fotografia. És bastant discret; res de l'altre mon, però. No s'entèn de feina, i la cobra molt bé.

Ara esperem tots amb ansietat conèixer com us heu prè la nostra decisió: creiem que us haurà alegrat, com a nosaltres mateixos. No crec necessari, doncs, repetir res del que ja us he dit per a encoratjar-vos. En tot cas, si cal afegir alguna nova consideració, la faré quan sàpiga les dificultats que trobis al projecte, si n'hi trobes alguna.

La carta de la mare -començada i deixada varies vegades-, ja no la farà: tot el que volia dir-te queda ja reflexat en les dues cartes anteriors a aquesta. Ho comparteix totalment, com no pot ésser d'altra manera, per haver-ne estat la inspiradora-. En Joan t'escriurà, també, tot seguit que sàpiga la teva reacció sobre el cas. Té les hores molt plenes i no t'estranyi que fins el moment decidissiu d'aconsellar-te que facis els bagatges per a tornar, hagin delegat en mí la feina de comunicar-t'ho.

Ja suposo que els trasbals anímic que estàs passant, de fa temps, t'ha llevat l'humor d'escriure. Tot tornarà, si Déu vol. Per aquesta banda t'espera, també, a Catalunya, una situació difícil de mantenir vivint-ne exhiliat. L'index bibliogràfic dels llibres en català apareguts durant el mes de gener, es encoratjador. Si ja instal·lat entre nosaltres tens coses per dir, temps i humor per a dir-les, no et mancarà cap oportunitat per a publicar-les.

Ara el fet d'haver demanat Espanya, informació per a ingressar en el Mercat Comú Europeu, ha promogut un gran rebombori de premsa. Els diaris van plens de cròniques escrites des dels quatre punts cardinals d'Europa. És un problema, l'abast del qual no acabo de copçar. Tot fa creure, però, que el pas és decidissiu i haurà de contribuir, a la llarga, a la prosperitat econòmica del nostre país, que ja creuria que es troba en camí d'assolir-la, si no fos pels caliu mal contingut d'odi a Catalunya, pervivent en molts sectors, i les conseqüències del qual es fan sentir en l'expandiment de la nostra cultura, no em deixen veure amb bons ulls una realitat innegable.

Per a tots una forta abraçada dels vostres